

Pozbawiwszy go wszystkich skarbów, chcieli oni zabrać również i cudowny obraz, lecz niewidoczna siła zatrzymywała konie, i wóz ze świętością nie zdołał się ruszyć. We wściekłości jeden z rabusiów zrzucił świętą ikonę na ziemię, a inny uderzył mieczem po twarzy. W tym samym miejscu sprawiedliwa kara dotknęła wszystkich: pierwszego rozerwało na części, drugiemu uschła ręka, pozostali padli trupem lub zostali rażeni ślepotą. Znana jest również inna historia pojawienia się obrazu w Polsce, różniąca się kilkoma detalami. Wedle niej w 1382 roku książe Władysław zapragnął przewieźć cudowną ikonę do Opola, lecz po drodze wóz z ikoną miał zatrzymać się w Częstochowie, a konie nie chciały ruszyć z miejsca. Uznając to za znak Boży książe pozostawia ikonę w miejscowym klasztorze. W połowie XVII wieku szwedzki król Karol X Gustaw, zajmując Warszawę i Kraków, poniósł klęskę pod częstochowskim klasztorom na Jasnej Górze. Wynik oblężenia przypisano cudowi spowodowanemu przez Maryję. Podczas oblężenia obraz nie znajdował się na Jasnej Górze, gdyż został uprzednio wywieziony w bezpieczne miejsce do Mochowa pod Głogówkiem z obawy przed przejęciem go przez Szwedów. Król Jan Kazimierz, powróciwszy do Lwowa, ogłosił śluby, w których polecał swoje państwo protekcji Bożej Matki, nazywając Ją Polską Królową. Wojna ze Szwedami w 1656 roku zakończyła się dla Polski szczęśliwie. Na mocy aktu papieża Klemensa XI z roku 1716 biskup chełmski Krzysztof Andrzej Jan Szembek dokonał 8 września 1717 roku koronacji cudownego obrazu koronami

papieskimi, była to pierwsza koronacja na prawach papieskich poza Rzymem. Korony ufundował król Polski August II Mocny, których jednak nie nałożono, uznając je za niegodne, przyjęto dopiero te, które przysłał papież Klemens XI. Od 10 września 1770 do 18 sierpnia 1772 na Jasnej Górze bronił się

oddział konfederatów barskich pod wodzą Kazimierza Pułaskiego. Odparcie kilkukrotnego szturmu przeważających wojsk rosyjskich, stało się symbolem czynnego oporu i podtrzymało ogniska konfederacji w Rzeczypospolitej. Żołnierze konfederacji szczególnie upodobali sobie ten wizerunek, umieszczając go na swoich ryngrafach i sztandarach. W świątyni częstochowskiego klasztoru przechowywana jest

szczególna księga, w której poświadczono jest mnóstwo cudów dokonanych przed cudownym obrazem. Powstało wiele podobizn i kopii ikony, które można spotkać w świątyniach katolickich, jak i prawosławnych. W 1813 roku, kiedy wojska rosyjskie weszły do twierdzy częstochowskiej, przeor wraz z braćmi klasztoru podarowali generałowi Sackenowi kopię cudownego obrazu. Następnie ikona była przewieziona do Sankt-Petersburga i umieszczona w katedrze w Kazaniu. 13 kwietnia 1904 św. Pius X na prośbę biskupa włocławskiego Zdzitowieckiego i polskich paulinów zatwierdził święto Matki Bożej Częstochowskiej w rycie I klasy z oktawą dla Jasnej Góry. Święto to miało być obchodzone w środę po 24 sierpnia. Po raz pierwszy święto było uroczystie obchodzone w dniu 29 sierpnia 1906 roku. Po kradzieży koron w nocy z 22 na 23 października 1909, dokonano ponownej koronacji obrazu 22 maja 1910 koronami ofiarowanymi przez Piusa X. Dokonał jej biskup Stanisław Zdzitowiecki przy udziale ok. półmilionowej rzeszy pielgrzymów z wszystkich 3 zaborów. Korony św. Piusa X ozdobiły Cudowny Obraz Jasnogórski do czasu założenia w 2005 na Cudowny Obraz koron papieża Jana Pawła II. W 1931 Pius XI zatwierdził dzień 26 sierpnia jako święto ku czci Matki Boskiej Częstochowskiej. Dekretem Kongregacji Obrzędów z dnia 26 października 1956 uroczystość liturgiczna została przyznana wszystkim diecezjom w Polsce. Natomiast w tradycji Kościoła prawosławnego święto Częstochowskiej Ikony Matki Bożej obchodzone jest 6 marca (19 marca według kalendarza gregoriańskiego). *Red.*